

ลูกา 24:13-35

พันธกิจของพระเมสสิยาห์ในลูกา

การดำเนินชีวิตพันธกิจผ่านการเป็นสาวก

26 ตุลาคม 2025

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

วันนี้เราจะสรุปชุดบทความที่เราติดตามมาตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน
สัปดาห์หน้าเราจะเริ่มชุดบทความใหม่ชื่อ “ไม่โด่งดัง แต่เป็นที่รู้จัก”
ซึ่งบทความมีที่มาที่ไปเฉพาะเจาะจง
และวันอาทิตย์หน้าคุณจะได้ลองทายว่าข้อความนั้นอยู่ที่ไหน
คนแรกที่ตั้งชื่อได้ถูกต้องโดยไม่ใช้อินเทอร์เน็ต จะได้รับบัตรของขวัญสตาร์บัคส์จากผม

แต่วันนี้ เราจะสรุปชุดบทความเกี่ยวกับพันธกิจของพระเยซู เราเริ่มต้นชุดบทความนี้ในลูกาบทที่ 4
ซึ่งพระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์เมื่อทรงยืนขึ้นในธรรมศาลาประจำเมืองและทรงอ่านจาก
พระธรรมอิสยาห์ว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับข้าพเจ้า
เพราะพระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้
เพื่อประกาศข่าวดีแก่คนยากจน
พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่ผู้ถูกจองจำ
และทรงให้คนตาบอดมองเห็น
เพื่อปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ
เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
จากนั้นพระองค์ประทับลงและตรัสว่า “วันนี้ พระคัมภีร์ตอนนี้สำเร็จแก่ท่านแล้ว” กล่าวอีกนัยหนึ่ง
พระเยซูตรัสว่า “นี่คือพันธกิจของเรา และเรากำลังทำให้สำเร็จในขณะนี้”
พันธกิจนี้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว แม้ว่าความจริงทั้งหมดจะยังไม่ปรากฏก็ตาม

นั่นคือจุดเริ่มต้น และในช่วงสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมา
เราได้พิจารณาข้อความในพระวรสารของลูกาที่แสดงให้เห็นถึงวิธีที่พระเยซูทรงดำเนินชีวิตในพันธ
กิจนั้น ไม่ใช่สิ่งที่พระองค์ทำ
แต่รวมถึงลักษณะเฉพาะของพันธกิจของพระองค์ในขณะที่พระองค์ทรงปฏิบัติ
เราได้พิจารณาถึงพระเมตตาและพระกรุณา การเสียสละ
และความรักของพระองค์ที่เปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง
และหากคุณรู้สึกว่าคุณกำลังเทศนาเรื่องเดียวกับวันอาทิตย์ที่แล้วในตอนนี้อย่างไร ก็คงไม่น่าแปลกใจ
เพราะโดยพื้นฐานแล้วฉันลอกเลียนคำเทศนาของสัปดาห์ที่แล้วในนาทีสุดท้าย
ส่วนที่เหลือล้วนเป็นเรื่องใหม่หมด
สัปดาห์ที่แล้วเราได้พิจารณาการพบกันระหว่างพระเยซูกับศักเคียส (ลูกา 19)
ซึ่งพระเยซูทรงประกาศว่าพระองค์เสด็จมา “เพื่อแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหาย”
การแสวงหาผู้ที่หลงหายเป็นส่วนสำคัญในพันธกิจของพระองค์

วันนี้เราจะปิดท้ายชุดเรื่องราวด้วยการพบกันที่เกิดขึ้นหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์
ซึ่งเป็นบทสนทนาที่แสดงให้เห็นว่าการดำเนินชีวิตตามพันธกิจของพระเยซูผ่านการเป็นสาวกนั้นเป็น
อย่างไร ดังนั้น ให้เราเปิดไปที่ลูกา 24 โดยเริ่มต้นที่ข้อ 13 และอ่านข้อ 24 เพื่อเริ่มต้น

จากนั้นเราจะอ่านส่วนที่เหลือของข้อความในอีกสักครู่นี้คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันเข้านี้...

ดังนั้น สาวกสองคน — ไม่ใช่หนึ่งในอัครสาวกสิบสองคน แต่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มใหญ่ที่ขึ้นๆ ลงๆ ขึ้นอยู่กับว่าพระเยซูอยู่ที่ไหน — กำลังเดินจากเยรูซาเล็มไปยังหมู่บ้านชื่อเอมมาอูส ลูกาบอกเราว่าการเดินทางครั้งนี้เป็นระยะทางประมาณหกสิบสเตเดีย หรือประมาณเจ็ดไมล์ เอมมาอูสเองก็ไม่มีอยู่แล้ว แต่เส้นทางคือสิ่งสำคัญที่นี่ เอมมาอูสน่าจะเป็นบ้านของพวกเขา แต่พวกเขาอยู่ในเยรูซาเล็มเพื่อฉลองเทศกาลปัสกา และพวกเขากำลังพูดคุยเกี่ยวกับ “ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น” (ข้อ 14)

คำภาษากรีกสำหรับ “การพูด” คือ homileo — รากศัพท์ของคำว่า homily หรือที่ฉันมักเรียกว่า “บทเทศนาสั้นๆ” แต่ homileo ไม่ได้หมายถึงการเทศนาเพียงคนเดียวและคนอื่นๆ ที่กำลังฟังอยู่ แต่มันหมายถึงการสนทนา การถกเถียงอย่างลึกซึ้ง พวกเขา กำลังประมวลผลเรื่องราวในช่วงสองสามวันสุดท้าย — การสิ้นพระชนม์ของพระเยซู อุโมงค์ฝังศพที่ว่างเปล่า และรายงานที่น่าสับสนว่าพระองค์อาจยังมีชีวิตอยู่

ขณะที่พวกเขาเดิน พระเยซูเองก็เสด็จมาเคียงข้างพวกเขา — แต่ลูกากล่าวว่า “พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้” (ข้อ 16)

มีบางสิ่งทางจิตวิญญาณขัดขวางไม่ให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์เป็นใคร ซึ่งก็สมเหตุสมผล พวกเขาคงไม่คาดคิดว่าพระเยซูจะทรงเดินเคียงข้างพวกเขา ดังนั้นแม้แต่ความคาดหวังของพวกเขาเองก็ไม่ได้ช่วยให้จำพระองค์ได้ นอกจากนี้ ทั้งสองคนนี้น่าจะไม่ได้อยู่กับพระองค์สามปีเหมือนอัครสาวกสิบสอง ดังนั้นความคุ้นเคยในระดับเดียวกันนี้จึงคงไม่เกิดขึ้น

จากนั้น เช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงทำบ่อยครั้ง พระองค์จึงทรงถามคำถาม (ข้อ 17 และ 19) ว่า พระองค์ต้องการรู้ว่าพวกเขากำลังพูดถึงอะไร ลูกากล่าวว่าพวกเขายืนนิ่ง สิ้นหน้าเศร้าหมอง พวกเขาจึงโศกเศร้า แต่ฉันคิดว่าพวกเขาก็หยุดนิ่งเช่นกัน เพราะพวกเขาไม่อยากจะเชื่อว่าชายคนนี้ไม่รู้ว่าพวกเขากำลังพูดถึงอะไร เช่น “เจ้าอยู่ในอุโมงค์ฝังศพหรือ?” พูดจริงๆ เลย ฉันอยากอ่านคำตอบของพระเยซูสำหรับคำถามนั้นมาก แต่พวกเขากลับพูดว่า “คุณเป็นคนเดียวที่มาเยือนเยรูซาเล็มที่ไม่รู้หรือว่า...?”

จำได้ไหมว่าเทศกาลปัสกาเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ในสัปดาห์ก่อน และถึงแม้ว่าจะเป็นวันหยุดประจำปีครั้งใหญ่ที่ทำให้เยรูซาเล็มมีผู้คนหลังไหลเข้ามาราวสองแสนคน แต่เหตุการณ์ที่หลายคนพูดถึงคือความตายของพระเยซูและอุโมงค์ฝังศพที่ว่างเปล่า นั่นคือวิธีที่พวกเขาตอบคำถามที่ว่า “พระเยซูชื่อนาซาเร็ธ ผู้เผยพระวจนะผู้ทรงฤทธิ์ทั้งจากและการกระทำ...” หัวหน้าปุโรหิตและผู้ปกครองของเราได้มอบพระองค์ให้ถูกตรึงกางเขน เราหวังว่าพระองค์จะเป็นผู้ไถ่บาป” คำพูดของพวกเขาเต็มไปด้วยความผิดหวัง พวกเขาพูดถึงผู้หญิงที่พบอุโมงค์ฝังศพว่างเปล่าและเห็นนิมิตทูตสวรรค์กล่าวว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่ — แต่เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้ พวกเขามีข้อมูล แต่ยังไม่เข้าใจ ดังนั้นเรามาต่อกันตอนนี้และดูว่าพระเยซูจะจัดการกับเรื่องนี้ได้อย่างไรและจะดำเนินไปอย่างไร... ข้อ 25-35

จากนั้นพระเยซูจึงตรัส “คุณช่างโง่เขลาและเขื่องอะไรซ้ำเหลือเกิน
ว่าบรรดาผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้แล้ว!” (ข้อ 25) พระองค์ไม่ได้ทรงตำหนิพวกเขาด้วยความโกรธ
แต่ทรงตำหนิด้วยความขุ่นเคืองอย่างอ่อนโยนแบบครู — เหมือนกับตอนที่ครูที่ติถอนหายใจว่า
“คุณใกล้จะเข้าใจแล้ว เพียงแต่คุณยังเชื่อมโยงจุดต่างๆ เข้าด้วยกันไม่ได้”
จากนั้นพระองค์ก็ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้พวกเขาฟัง — โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ —
อธิบายว่าทั้งหมดนี้ชี้ไปที่พระองค์อย่างไร นี่คือการศึกษาคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยมีมา
เพราะพระเยซูผู้ทรงเป็นพระวจนะทรงพระชนม์อยู่ทรงอธิบายพระวจนะที่เขียนไว้

ฉันจินตนาการว่าบทสนทนาที่เหมือนฉากในภาพยนตร์ — อาจจะเหมือน The Empire Strikes
Back...และขอภัยที่สปอยล์ แต่หนังเรื่องนี้เก่ากว่า 40 ปีแล้ว ดังนั้นหากคุณยังไม่ได้ดู
ก็ขึ้นอยู่กับคุณแล้ว 😊...เมื่อลูค สกายวอล์คเกอร์ ตกลงไปในดาวเคราะห์ที่จมอยู่ในหนองน้ำ
และไม่รู้ว่ามีชีวิตชีวาตัวน้อยที่ซ่อนเขาคือโยดา คนที่ลุดกำลังมองหาอยู่ เช่นเดียวกัน
สาวกสองคนนี้ยังไม่ตระหนักว่า “เพื่อนร่วมเดินทาง” ของพวกเขาคือพระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์

เมื่อพวกเขามาถึงเอมมาอุส พระเยซูทรงทราบว่าพระองค์จะเสด็จต่อไป
แต่พวกเขาขอรองให้พระองค์อยู่ต่อเพราะใกล้จะค่ำแล้ว พระองค์รับคำเชิญ ที่โต๊ะเสวย
พระเยซูทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณ หักขนมปัง แล้วส่งให้พวกเขา (ข้อ 30) พระองค์ทรงตั้งใจ
สะท้อนถึงพระกระยาหารมื้อสุดท้าย — และถ้อยคำของลูกาก็เลียนแบบคำอธิบายของเปาโลใน 1
โครินธ์ 11 โดยใช้คำกริยาที่คล้ายกัน ตามลำดับเดียวกัน เป็นการจงใจ
ช่วงเวลานี้เปรียบเสมือนพิธีศีลระลึกครั้งแรกหลังการฟื้นคืนพระชนม์

นั่นไม่ได้หมายความว่าพิธีศีลระลึกนี้เหมือนกับที่เรา
เหมือนกับที่พระกระยาหารมื้อสุดท้ายของพระเยซูที่เราับศีลระลึกนั้นไม่ใช่แค่ขนมปังและเหล้าองุ่น
แต่มันคือมื้ออาหารปัสกา ซึ่งเป็นงานเลี้ยงใหญ่ มื้ออาหารในที่นี้น่าจะไม่ใช่แค่ขนมปัง —
อาจเป็นผลไม้ มะกอก ปลา หรืออาหารอื่นๆ ที่พวกเขามักจะกิน — แต่สิ่งที่เน้นย้ำคือขนมปัง
เมื่อพระเยซูทรงหักขนมปัง “ดาของพวกเขาก็เปิดออก และพวกเขาก็จำพระองค์ได้” (ข้อ 31)
คำภาษากรีกสำหรับ “รู้จัก” (epignōsis) มีความหมายว่า การรู้จักสัมผัส —
เช่นเดียวกับความรู้ส่วนตัวที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับพระเจ้า
และคำนี้มักถูกใช้ในพระคัมภีร์ในบริบทของความสัมพันธ์นั้น

และในชั่วขณะนั้น พระเยซู หายไป ราวกับฮูดีนผู้ศักดิ์สิทธิ์ เขาหายไป
สาวกทั้งสองมองหน้ากันแล้วพูดว่า “ใจของเรามีได้ร้อนรุ่มอยู่ภายในหรือ
ขณะที่พระองค์ตรัสกับเราระหว่างทางและทรงเปิดพระคัมภีร์ให้เราฟัง?” (ข้อ 32)
ทันใดนั้นพวกเขาก็ลุกขึ้นและรีบเร่งเจ็ดไมล์กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเล่าให้คนอื่นๆ ฟัง
ฉันจะไม่แปลกใจเลยหากพวกเขาสร้างสถิติบางอย่างสำหรับวันนั้น ที่นั่น
พวกเขาพบสาวกทั้งสิบเอ็ดคนกำลังร้องว่าพระเยซูได้ปรากฏแก่ซีโมนเปโตร
และบัดนี้ทั้งสองก็เล่าเรื่องราวของพวกเขาเพิ่มเติมว่า “จริง! องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นมาแล้ว!”

หากมีความจริงสำคัญประการหนึ่งจากเหตุการณ์เหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของพระเยซู —
และบางทีอาจมาจากชุดคำเทศนาทั้งหมดและจากพันธกิจทั้งหมดของพระเยซู — ก็คือ
พระเยซูทรงดำเนินพันธกิจของพระองค์ผ่านการเป็นสาวก ข้าพเจ้ารู้ว่าอาจฟังดูชัดเจน
แต่ก็ง่ายที่จะลืม
พันธกิจของพระเยซูไม่ใช่แค่การดึงดูดฝูงชนจำนวนมากด้วยปาฏิหาริย์ที่ติดหูหรือข่าวสารที่สร้างแรง

งบันดาลใจที่ประกาศอิสรภาพ —

พันธกิจของพระองค์คือการสร้างสาวกที่จะสานต่อพันธกิจของพระองค์

องค์ประกอบสำคัญของพันธกิจของพระองค์ (การเป็นสาวก) ในข้อพระคัมภีร์วันนี้มีสามแง่มุม
ประการแรก การเป็นสาวกเริ่มต้นจากการสนทนา ข้อ 15 กล่าวว่าพวกเขา กำลังพูดคุย (homileo)
ซึ่งเราได้พูดถึงไปแล้ว และพวกเขา กำลัง "อภิปราย" (syzetein) —

ซึ่งหมายถึงการค้นหาหรือพิจารณาร่วมกัน การอภิปราย การโต้แย้ง หรือการตั้งคำถาม ดังนั้น
พวกเขา กำลังต่อสู้กันในเชิงสนทนาเพื่อทำความเข้าใจพระเยซู —

และมีเพียงพวกเขาสองคนเท่านั้น

เราเห็นว่าการเป็นสาวกด้วยการสนทนาไม่จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญใน
ห้องนี้ต้องการแค่คนสองคนที่พูดคุยเกี่ยวกับพระเยซู เมื่อพระเยซูเข้าร่วม

(และผมคิดว่ายุทธวิธีที่จะเรียกพระองค์ว่าผู้เชี่ยวชาญในสถานการณ์นี้)

พระองค์จะปล่อยให้พวกเขาพูดก่อน พระองค์จะฟังก่อนสอน มันคือสาวกธรรมดาสองคน

ไม่มีปริญญาหรือตำแหน่งทางเทววิทยา พยายามทำความเข้าใจความเชื่อของพวกเขา

และนั่นคือจุดที่พระเยซูได้พบกับพวกเขา

นั่นคือสิ่งที่เรากำลังทำที่โรสฮิลล์ ผ่านพันธกิจที่คุณอาจเคยได้ยิน เรียกว่า ไมโครกรุป

ไมโครกรุปคือกลุ่มคนสามหรือสี่คน พูดคุยกันเกี่ยวกับพระคัมภีร์ครั้งละสองบท เป็นรายสัปดาห์
เป็นเวลาประมาณสิบเดือน ไม่มีหลักสูตร ไม่มีวีดีโอ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญ

มีเพียงพระคัมภีร์และบทสนทนาที่เน้นความสัมพันธ์และเปราะบาง ต่อสู้กับข้อความ

นั่นคือสิ่งที่ไมโครกรุปเหล่านี้มุ่งหมาย พันธกิจนี้กำลังเติบโตอย่างมีโครงสร้างและตั้งใจ

แต่ภายในฤดูใบไม้ร่วงหน้า เราน่าจะขยายขอบเขตกว้างเพื่อเชิญชวนทุกคนที่ต้องการเข้าร่วม

ต้นแบบของพันธกิจนี้มาจากข้อความตอนนี้โดยตรง ประเด็นคือ การเป็นสาวกเริ่มต้นขึ้น

ด้วยการสนทนาเกี่ยวกับพระเยซูและพระคัมภีร์

ประการที่สอง การเป็นสาวกของพวกเขาเกิดขึ้นขณะเดินอยู่บนถนนและรับประทานอาหารร่วมกัน

ไม่ใช่ในอาคารทางศาสนา ดังนั้น ตั้งแต่วันอาทิตย์หน้าเป็นต้นไป เราจะยกเลิกการนมัสการ 😊

การนมัสการร่วมกันในประเพณีของชาวยิวและคริสต์มีมาหลายพันปี

และเป็นศูนย์กลางของชีวิตในคริสตจักร แต่พันธกิจส่วนใหญ่ของพระเยซูเกิดขึ้นที่บ้าน บนถนน

บนชายหาด และขณะรับประทานอาหารเย็น เหล่าสาวก นั่นคือสถานที่ที่พระองค์ทรงสร้างสาวก

นั่นคือเหตุผลที่วิสัยทัศน์ของคริสตจักรของเราคือ การนำผู้คนมาหาพระเยซู ที่ซึ่งเราอยู่อาศัย

ทำงาน และเล่น นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในลูกา 24 คือการเป็นสาวกในสถานที่ธรรมดาๆ ของชีวิต

มันเกิดขึ้นระหว่างเดินทางและระหว่างรับประทานอาหาร และสังเกตการต้อนรับขับสู้:

เหล่าสาวกเชิญพระเยซูให้มาอยู่กับพวกเขา (เราไม่รู้ว่านี่เป็นคู่สามีภรรยา — เป็นไปได้แน่นอน

— หรือเป็นผู้ชายสองคนที่อาศัยอยู่คนละบ้าน) พวกเขาไม่ได้วางแผนรับแขก

บางที่บ้านอาจจะไม่ได้สะอาดสะอ้านนัก แต่การเชื่อเชิญง่ายๆ กลายเป็นประตูสู่การเปิดเผย

เมื่อเราสร้างพื้นที่ให้ผู้อื่นผ่านการต้อนรับขับสู้ — แม้จะโดยธรรมชาติ — ไม่ว่าจะเป็นที่บ้านของเรา

ที่นี่ ที่โบสถ์ ที่ร้านอาหาร หรือที่สวนสาธารณะ

(การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นทัศนคติแห่งพระคุณและการต้อนรับมากกว่าการทำอาหารและการเป็น
นเจ้าภาพ) พระเจ้าทรงสัมผัสชีวิต ดังนั้น การเป็นสาวกจึงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่

ประการที่สาม เมื่อดวงตาของพวกเขาเปิดกว้าง เหล่าสาวกจะไม่นั่งร่วมโต๊ะอีกต่อไป พวกเขาออกไปทำพันธกิจ พวกเขากลับไปเยรูซาเล็มทันที ไม่รอแสงอรุณ ไม่เก็บงำความลับไว้ การเป็นสาวกที่แท้จริงจะนำไปสู่ภายนอกเสมอ

นี่คือภาพลักษณ์ของพันธกิจ: หัวใจที่ลุกโชนด้วยพระกิตติคุณและท่าทีเคลื่อนไหวเพื่อแบ่งปัน มันคือเรื่องราวของสาวกที่สร้างสาวก สรุปคือ การเป็นสาวกคือการพูดคุยเกี่ยวกับพระเยซู (ซึ่งยึดโยงอยู่ในพระคัมภีร์) ท่ามกลางชีวิต ซึ่งนำไปสู่การทำพันธกิจเพื่อพระเยซู

คุณรู้ไหม พระเยซูไม่เคยตรัสว่า “จงไปสร้างคนเข้าโบสถ์” พระองค์ตรัสว่า “จงไปสร้างคนเป็นสาวก” การไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งนั้น แต่นั่นไม่ใช่เป้าหมายสูงสุด นั่นคือเหตุผลที่ข้อความในลูกา 24 นี้มีความสำคัญมาก เพราะแสดงให้เห็นว่าการเป็นสาวกนั้นสัมพันธ์กัน เป็นไปตามพระคัมภีร์ และเป็นไปตามพันธกิจท่ามกลางชีวิต ทุกวันของสัปดาห์

เราได้ดูสิ่งที่ข้อความในพระคัมภีร์กล่าว (คำในหน้านั้นคืออะไร) และได้พูดคุยกันถึงความหมายของมันแล้ว นี่เป็นสองคำถามแรกของการศึกษาพระคัมภีร์ทุกครั้ง เหลือคำถามอีกหนึ่งข้อที่ต้องตอบ: เราจะตอบสนองอย่างไร?

คำถามของผมสำหรับเราเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ เมื่อพิจารณาจากสิ่งที่เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นสาวกในข้อความนี้: การเป็นสาวกของคุณต่อพระเยซูเป็นอย่างไรบ้าง?

พระเยซูตรัสว่าหากเราต้องการเป็นสาวกของพระองค์ เราต้องแบกกางเขนของเราทุกวันและติดตามพระองค์

สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในการนมัสการเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วย ไม่ว่าจะเป็นในรถ รอบโต๊ะอาหาร ที่ทำงาน ที่โรงเรียน ที่โรงยิม ที่ชุมชนผู้เกษียณอายุ หรือแม้แต่ในลิบบี้ของโบสถ์

คุณสามารถสร้างสาวกให้กับใครสักคนได้ง่ายๆ เพียงแค่พูดว่า “เฮ้ ฉันอ่านพระคัมภีร์บางข้อเมื่อเช้านี้ คุณช่วยอธิบายให้ฉันเข้าใจหน่อยได้ไหม?” หรือ “ศิษยาภิบาลไบรอันเพิ่งเทศนาเกี่ยวกับข้อความนี้ และฉันรู้สึกสับสนมาก...คุณช่วยอธิบายให้ฉันเข้าใจหน่อยได้ไหม?”

คุณคิดว่ามันหมายความว่าอย่างไร? เราจะดำเนินชีวิตตามนั้นอย่างไร?”

นี่คือวิธีที่เราพาผู้คนมาหาพระเยซู และวิธีที่ตัวเราเองก็ถูกนำทางไปหาพระองค์

การสร้างสาวกไม่ใช่แค่ส่วนหนึ่งของพันธกิจของพระเยซูเท่านั้น แต่มันคือหัวใจสำคัญ

พระองค์ทรงประกาศข่าวดี อิสราภาพ และการมองเห็นแก่คนตาบอด และบัดนี้พระองค์ทรงสานต่อพันธกิจนั้นผ่านเรา ขณะที่เราเดินเคียงข้างผู้อื่น เปิดพระคัมภีร์ แบ่งปันอาหาร และมีส่วนร่วมในชีวิตที่เหลือทั้งหมด ขณะที่เราทำสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าจะเปิดใจเราให้มองเห็นพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์แก่คุณและฉัน และแก่คนที่เราดำเนินชีวิตด้วย เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำในพระคัมภีร์นี้และตลอดพันธกิจของพระองค์

ดังนั้น ให้เราดำเนินชีวิตตามพันธกิจของพระเยซู ผ่านการสร้างสาวกที่เกิดขึ้นระหว่างทาง รอบโต๊ะอาหาร และทุกที่ที่เราไป เราทำเช่นนี้เพราะพระองค์ทรงคืนพระชนม์ พระองค์ทรงอยู่กับเรา และยังคงทรงสร้างสาวกเพื่อสานต่อพันธกิจของพระองค์ต่อไป ขอให้เรารอพระพร...อาเมน